

ΓΝΩΣΤΑ ΚΑΙ ΑΓΝΩΣΤΑ

Γράφει ο Αντώνης Αμπανίδης → ampandonis@gmail.com

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ «Χρυσόμαλλο Δέρας»

«Την ώρα της επιβίβασης λες και είχα πάει 70 χρόνια πίσω κι είχα βρεθεί σε μια προκυμαία μιας ιωνικής πόλης, την ώρα που έφευγαν οι πρόσφυγες. Η αίσθηση πάταν μιας απόλυτης κατάρρευσης, μιας τρομερής και τελικής ήπτας. Εκείνη την στιγμή τελείωνε ιστορικά η ελληνική παρουσία»

‘Διδάκτωρ σύγχρονης ιστορίας κ. Βλάσης Αγγελίδης’

Η περασμένη δεκαετία είχε χαρακτηριστεί από τις διάφορες κρίσεις ανά τον κόσμο κυρίως σε οικονομικό επίπεδο. Και πράγματι είδαμε μεγάλες οικονομικές δυνάμεις να αντιμετωπίζουν σοβαρά πρόβλημα χρέους. Για παράδειγμα οι Ηνωμένες Πολιτείες ακόμα και σήμερα το χρέος τους είναι σε πολύ μεγάλο βαθμό. Όμως και άλλες χώρες με ηγετικό χαρακτήρα αντιμετωπίζουν το ίδιο πρόβλημα π.χ. Γαλλία. Τα παραλειπόμενα από την προηγούμενη δεκαετία τα βλέπουμε ακόμα και σήμερα. Σε αυτή την δεκαετία όμως το οικονομικό έχει μετατραπεστεί και την θέση του πλέον την έχει πάρει το προσφυγικό – μεταναστευτικό. Και αυτό είναι το πρόβλημα το οποίο θα πρέπει να αντιμετωπίσει η παγκόσμια κοινότητα.

Οι προεκτάσεις του είναι σοβαρές και σημαντικές και αφορούν όλους μας, ακόμα και εμάς εδώ στην Αντραλία που ζούμε μακριά από τον τόπο εξελίξεων των γεγονότων. Γεγονότα όπως η τρομοκρατία στο Παρίσι, ο τρόμος για βομβιστική επίθεση στο Βέλγιο ή στη Γερμανία αλλά και ότι ακριβώς συμβαίνει στα σύνορα Ελλάδας Σκοπίων. Η τελευταία εξέλιξη ήρθε για να ενισχύσει αυτό τον τρόμο με την κατάρριψη του ρωσικού μαχητικού από την τουρκική αεροπορία. Ναι όλα αυτά είναι σημαντικά και πολύ επικίνδυνα αλλά δεν έχουν πάψει ποτέ κατά την διάρκεια της ιστορίας. Και για να αντιληφθούμε το μέγεθος, εμείς σήμερα αλλά και προχθές αλλά και τον περασμένο μήνα ή χρόνο, ζούμε μιά και μόνο στιγμή της ιστορίας. Οι άνθρωποι είμαστε ένα πεπερασμένο είδος που ζούμε την καθημερινότητα μας μέσα σε ένα πολύ μικρό χρονικό πλαίσιο. Πιατί τώρα τα γράφω αυτά. Πιατί πολύ απλά ξεχνάμε και μάλιστα ξεχνάμε εύκολα.

Η ελληνική σύγχρονη ιστορία είναι τόσο άγνωστη. Βαλκανικοί πόλεμοι, μικρασιατική καταστροφή, Δεύτερος Παγκόσμιος Πόλεμος και μετά.....

Και τα παραδείγματα τα οποία μπορούμε να αντλήσουμε μέσα από αυτήν πολλά. Την ορίζετε ότι και η Ελλάδα δέχθηκε έλληνες υπήκοους σαν πρόσφυγες; Άλλα ας πάμε στις αρχές της δεκαετίας του 90 και συγκεκριμένα το 1993. Με την κωδική ονομασία «Χρυσόμαλλο Δέρας» ονομάστηκε η επιχείρηση που πραγματοποιήθηκε πριν από ακριβώς 22 χρόνια (Αύγουστος 1993) για τον απεγκλωβισμό των Ελλήνων του Πόντου που ζούσαν στην ευρύτερη περιοχή γύρω από το Σοχούμι της Γεωργίας. Υπήρξε η μεγαλύτερη στρατιωτική επιχείρηση της Γ' Ελληνικής Δημοκρατίας. Ήταν μια ναυτική εκστρατεία που στέφτηκε από απόλυτη επιτυχία.

Χαρακτηρίστηκε η πιο μεγάλη μέχρι τότε προσπάθεια ευρωπαϊκού κράτους, για την εκκένωσης πολιτών από εμπόλεμη ζώνη. Το όλο εγχείρημα ήταν ιδέα της τότε υφυ-

Το πλοίο VISCOUNTESS στο Σοχούμι

πουργού Εξωτερικών Βιργίνιας Τσουδερού. Όπως ο Βενιζέλος το 1919 οργάνωσε την μεταφορά των πολύπαθων Ελλήνων του Πόντου και φρόντισε για την εγκατάστασή τους στη περιοχή της Μακεδονίας, ώστε να τονωθεί εκεί το ελληνικό στοιχείο, έτσι και η κ. Τσουδερού σχεδίαζε την εγκατάσταση των Ελλήνων της Αμπχαζίας και της Γεωργίας στη Θράκη.

Ο Καύκασος, που ιστορικά υπήρξε σημαντικός χώρος μυθολογικής αναφοράς αλλά και κοιτίδα πολλών λαών, υπήρξε συγχρόνως και μια πολυεθνική περιοχή που γεννούσε διαχρονικά ένταση και συγκρούσεις. Η μετάβαση από την πολυεθνική ενιαία Σοβιετική Ένωση, στα μετασοβιετικά κράτη δεν ήταν καθόλου εύκολη υπόθεση. Κατά την περίοδο της διάλυσης στις αρχές της δεκαετίας του '90, η νεαρή Γεωργία επιδεικνύοντας έναν ακραίο εθνικισμό ήρθε σε ανοιχτή αμφισβήτηση της αυτόνομης υπόστασης της Οσετίας, της Αμπχαζίας και της Ατζαρίας. Αποτέλεσμα ήταν οι διαδοχικοί πόλεμοι, πρώτα με τους Οσετίνους και στη συνέχεια με τους Αμπχαζίους.

Στη δίνη των πολέμων αυτών θα βρεθεί κι η ελληνική κοινότητα στο Σοχούμι, η πιο ανθηρή πόλη των Ελλήνων του σοβιετικού Πόντου. Οι εκκλήσεις των απανταχού ομογενών, αλλά και των ποντιακών οργανώσεων στην Ελλάδα είχαν ενταθεί με αποκορύφωμα το συλλαλητήριο που έγινε στην Αθήνα την άνοιξη του '93, έξω από το Ελληνικό Κοινοβούλιο όπου συγκεντρώθηκαν πέντε χιλιάδες πόντιοι και ζητούσαν την άμεση απομάκρυνση των Ελλήνων από την Αμπχαζία. Η κυβέρνηση αποφάσισε τότε να προχωρήσει σε επιχείρηση απεγκλωβισμού, αμέσως μόλις θα το επέτρεπαν οι συνθήκες. Ακολούθωντας βήμα-βήμα το χρονικό της επιχείρησης φαίνεται ξεκάθαρα η σπουδαιότητα και το μέγεθος του εγχειρήματος, το οποίο ουσιαστικά ξεκίνησε από το Φλεβάρη του '93 κι ενώ οι εμφύλιες συγκρούσεις ήταν σε εξέλιξη.

Κατά ευνοϊκή συγκυρία στις 27/7/93 υπεγράφη μεταξύ των αντιμαχόμενων η Συμφωνία του Σότσι για τον τερματισμό του πολέμου. Η συμφωνία δεν τηρήθηκε αλλά δόθηκε η ευκαιρία στην Ελλάδα να οργανώσει την επιχείρηση απεγκλωβισμού. Τα μέλη της ελληνικής αποστολής όταν κατά-

Χάρτης της περιοχής

ΟΓ VISCOUNTESS M. της Marlins S.A. του εφοπλιστή Παναγιώτη Μαραγκόπουλου, ο οποίος λέγεται ότι για το ταξίδι αυτό δεν δέχθηκε να αποζημιωθεί. Στο πλοίο επέβαιναν 20 μελής ομάδα Πεζοναυτών των Ο.Υ.Κ. ως πλήρωμα, -οι οποίοι είναι εφοδιασμένοι με ναυτικά φυλλάδια. Σύμφωνα με το σχέδιο, το VISCOUNTESS M., θα κατέπλεε στο λιμάνι του Σοχούμιου το ίδιο πρωί και θα έπρεπε να αποπλεύσει πριν νυχτώσει.

Η επιβίβαση των ομογενών μας, παρά τις ανησυχίες των τοπικών αξιωματούχων, εξελίχθηκε σύμφωνα με το σχέδιο χάρις στην βοήθεια των στελεχών του ΓΕΕΘΑ και των πεζοναυτών. «Την ώρα της επιβίβασης λες και είχα πάει 70 χρόνια πίσω κι είχα βρεθεί σε μια προκυμαία μιας ιωνικής πόλης, την ώρα που έφευγαν οι πρόσφυγες. Η αίσθηση ήταν μιας απόλυτης κατάρρευσης, μιας τρομερής και τελικής ήττας. Εκείνη την στιγμή τελείωνε ιστορικά η ελληνική παρουσία»

Ο ελληνικός Στρατός εκλήθη να σχεδιάσει μια ειδική επιχείρηση απεμπλοκής Ελλήνων που ζούσαν εκεί θα μπορούσαν να χαρακτηρισθούν σαν όμηροι, όχι φυσικών προσώπων, αλλά των συγκυριών των εμφύλιων συρράξεων στην περιοχή εκείνη. Στις 9/8/93 επέπλευσε από τον Πειραιά το ΕΓ/

Ο γερο-λυράρης παίζει το λυρόπτερο θρύνο της Αλωσού, καθώς το πλοίο με τους πρόσφυγες περνάει από τα Στενά

Την επόμενη μέρα το πλοίο με τους Έλληνες του Πόντου άφησε την Μαύρη Θάλασσα και εισήλθε στο Βόσπορο. Ήταν μια γλυκιά ηλιόλουστη μέρα όταν κάποια στιγμή φάνηκε καθαρά το επιβλητικό περίγραμμα της Αγίας Σοφίας. Στο πρυμό κατάστρωμα ένας ήλικιανός λυράρης έπιασε τη λύρα του. Έπαιξε και τραγούδησε το σκοπό της Άλωσης. Η συγκίνηση κι οι συμβολισμοί που ξεχείλιζαν εκείνη την ώρα έφερναν ένα κόμπο στο λαιμό. «Το πλοίο λοιπόν αυτό με τους πρόσφυγες, ήταν ουσιαστικά τα υπόλοιπα της Μικρασιατικής καταστροφής που δεν είχε ακόμη τελειώσει. Ακόμη και το 1993 ο ελληνισμός κατέβαζε πρόσφυγες μπροστά από την Αγιά Σοφία προς τη βαλκανική Ελλάδα». Θα πει χαρακτηριστικά ο κ. Αγγελίδης.

‘Όπως καταλαβαίνετε αυτή είναι η πραγματική σύγχρονη ιστορία των Ελλήνων και όχι η κακή συγκυρία της οικονομικής κρίσης στην οποία βρίσκεται.